

RETTENS KENDELSE (Femte Afdeling)

1. april 2011 \*

I sag T-468/10,

**Joseph Doherty**, Burtonport (Irland), ved A. Collins, SC, barrister N. Travers og solicitor D. Barry,

sagsøger,

mod

**Europa-Kommissionen,**

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4763 af 13. juli 2010 om afvisning af en anmodning om forøgelse af kapaciteten af sikkerhedshensyn for et nyt fiskerfartøj, *MFV Aine*,

har

\* Processprog: engelsk.

RET TEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, S. Papasavvas, og dommerne V. Vadapalas og K. O'Higgins (refererende dommer),

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

**Kendelse**

**Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger**

- <sup>1</sup> Den 16. juli 2010 modtog sagsøgeren, Joseph Doherty, meddelelse om Kommissionens beslutning K(2010) 4763 af 13. juli 2010, rettet til Irland, hvorved Kommissionen afviste en anmodning om at forøge kapaciteten af sikkerhedsgrunde for et nyt fartøj, *MFV Aine* (herefter »den anfægtede beslutning«). Denne beslutning erstatter den, der er nævnt i artikel 2 og i bilag II til Kommissionens beslutning 2003/245/EF af 4. april 2003 om de anmodninger, Kommissionen har modtaget om forøgelse af FUP IV-målene af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold for fartøjer med en længde overalt på mere end 12 m (EUT L 90, s. 48).

- 2 Ved stævning indgivet pr. e-mail til Rettens Justitskontor den 28. september 2010 har sagsøgeren anlagt denne sag. Det originale eksemplar af stævningen indgik til Rettens Justitskontor den 6. oktober 2010.
- 3 Ved justitssekretærens skrivelse af 5. november 2010 blev sagsøgeren underrettet om, at nærværende søgsmål ikke var blevet anlagt inden for den fastsatte frist i henhold til artikel 263 TUEF, og sagsøgeren blev opfordret til at redegøre for grundene til, at stævningen var blevet indgivet for sent.
- 4 Ved skrivelse af 22. november 2010 svarede sagsøgeren, at hans stævning var blevet indgivet før udløbet af søgsmålsfristen, eftersom han sendte stævningen pr. e-mail den 27. september 2010, lige før midnat, ifølge den irske tidszone. I tilfælde af, at Retten måtte finde, at der skal tages hensyn til det tidspunkt, hvorpå stævningen blev modtaget af Justitskontoret i Luxembourg, har sagsøgeren gjort gældende, at han var stillet over for ekstraordinære omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure, der ifølge sagsøgeren begrundet den for sene indlevering af stævningen.
- 5 Ved skrivelse af 15. december 2010 stillede Retten sagsøgeren to skriftlige spørgsmål, hvori den opfordrede ham til at fremsende yderligere præciseringer vedrørende de problemer, han havde haft med hensyn til faxmaskinen på Rettens Justitskontor.
- 6 Den 10. januar 2011 besvarede sagsøgeren nævnte spørgsmål.

## Sagsøgerens bemærkninger

7 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede beslutning annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

## Retlige bemærkninger

8 Det fremgår af artikel 111 i Rettens procesreglement, at når det er åbenbart, at en sag må afvises, kan Retten uden at fortsætte sagens behandling træffe afgørelse ved begrundet kendelse.

9 I det foreliggende tilfælde anser Retten sagen for tilstrækkeligt belyst af sagsakterne til, at den i medfør af ovennævnte artikel kan træffe afgørelse uden at fortsætte sagens behandling.

10 I henhold til artikel 263, stk. 6, TEUF skal et annulationssøgsmål indgives inden to måneder, efter at retsakten, alt efter sin art, er offentliggjort eller meddelt klageren, eller i mangel heraf senest to måneder efter at klageren har fået kendskab til den.

- 11 I overensstemmelse med procesreglementets artikel 102, stk. 2, skal søgsmålsfristen desuden under hensyn til afstanden forlænges med en fast særlig frist på ti dage.
- 12 Ifølge fast retspraksis er denne søgsmålsfrist præceptiv, da den er indført for at tilvejebringe klarhed og retssikkerhed og undgå enhver forskelsbehandling og vilkårlighed i retsplejen, og Unionens retsinstanser skal, af egen drift, efterprøve, om fristen er overholdt (Domstolens dom af 23.1.1997, sag C-246/95, Coen, Sml. I, s. 403, præmis 21, og Rettens dom af 18.9.1997, forenede sager T-121/96 og T-151/96, Mutual Aid Administration Services mod Kommissionen, Sml. II, s. 1355, præmis 38-39).
- 13 I overensstemmelse med procesreglementets artikel 101, stk. 1, litra a) og b), og stk. 2, begyndte søgsmålsfristen i det foreliggende tilfælde at løbe den 17. juli 2010, dagen efter datoen for meddelelsen af den anfægtede beslutning, og udløb den 27. september 2010 ved midnat, inklusive afstandsfristen, henset til, at den 26. september 2010 var en søndag, hvilket sagsøgeren ikke har bestridt.
- 14 Da stævningen blev fremsendt til Justitskontoret pr. e-mail den 28. september kl. 00.59 (luxembourgsk tid) og originalstævningen blev indleveret den 6. oktober 2010, er nævnte stævning indgivet efter udløbet af søgsmålsfristen, og dermed indgivet for sent.
- 15 Sagsøgeren har i sin skrivelse af 22. november 2010 imidlertid anført, at hans stævning blev fremsendt til Justitskontoret pr. e-mail før udløbet af søgsmålsfristen, eftersom han fremsendte sin e-mail kl. 23.59, ifølge den irske tidszone.

- 16 Det bemærkes imidlertid, at det tidspunkt, der skal lægges til grund med hensyn til indleveringen af stævningen, er det tidspunkt, der er registreret på Rettens Justitskontor. For så vidt som datoen for indleveringen til Justitskontoret er eneafgørende for beregningen af procesfristerne i overensstemmelse med procesreglementets artikel 43, stk. 3, må det nemlig antages, at alene tidspunktet for indleveringen til Justitskontoret skal lægges til grund ved beregningen af fristerne. Da Den Europæiske Unions Domstol ifølge den eneste artikel i protokol nr. 6 til EUF-traktaten om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner og for visse af Unionens organer, kontorer, agenturer og tjenester har hjemsted i Luxembourg, skal der derfor tages hensyn til luxembourgsk tid.
- 17 Sagsøgeren har påberåbt sig, at der foreligger force majeure som omhandlet i artikel 45 i statutten for Den Europæiske Unions Domstol. Sagsøgeren har i denne forbindelse oplyst, at han, efter kl. 21.35 (ifølge uret på hans egen faxmaskine), havde problemer med Justitskontorets faxmaskine og forgæves forsøgte at fremsende nævnte stævning pr. fax, efter at syv stævninger behørigt var blevet fremsendt til Justitskontoret. Sagsøgeren har hvad angår dette punkt vedlagt to transmissionsbekræftelsesrapporter fra hans faxmaskine, hvoraf fremgår, at Rettens faxmaskine ikke svarede kl. 21.53 og kl. 21.57 (ifølge uret på sagsøgerens faxmaskine), i forbindelse med forsøget på at fremsende stævningen i sag T-471/10, Gill mod Kommissionen. Sagsøgeren har præciseret, at han fremsendte de øvrige stævninger pr. e-mail, hvoraf fire blev fremsendt før kl. 22.35, og at han ligeledes havde problemer med Rettens Justitskontors e-mailsystem.
- 18 Det bemærkes, at Domstolen gentagne gange har fastslået, at anvendelsen af bestemmelserne vedrørende procesfrister kun kan fraviges under helt særlige omstændigheder, når der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure som omhandlet i artikel 45, stk. 2, i Domstolens statut, idet en streng overholdelse af disse bestemmelser er i overensstemmelse med hensynet til retssikkerheden og nødvendigheden af at undgå enhver forskelsbehandling eller vilkårlighed i retsplejen

(jf. Domstolens kendelse af 8.11.2007, sag C-242/07 P, Belgien mod Kommissionen, Sml. I, s. 9757, præmis 16 og den deri nævnte retspraksis).

- 19 Domstolen har endvidere fastslået, at begreberne force majeure og omstændigheder, som ikke kunne forudses, omfatter dels et objektivt element, hvorefter der skal foreligge usædvanlige omstændigheder, som den berørte ikke har indflydelse på, dels et subjektivt element, hvorefter vedkommende med henblik på at undgå konsekvenserne af de usædvanlige begivenheder skal træffe egnede foranstaltninger, idet det dog ikke kræves, at vedkommende træffer urimeligt belastende foranstaltninger. Den berørte skal navnlig nøje følge procedurens forløb og herunder udvise agtpågivenhed med henblik på at overholde de fastsatte frister (jf. kendelse i sagen Belgien mod Kommissionen, nævnt ovenfor, præmis 17 og den deri nævnte retspraksis).
- 20 I det foreliggende tilfælde bemærkes, at sagsøgeren har godtgjort, at Justitskontorets faxmaskine kortvarigt ikke svarede kl. 21.53 og kl. 21.57 (ifølge uret på sagsøgerens faxmaskine) i forbindelse med fremsendelsen af stævningen i en anden sag (sag T-471/10). Imidlertid gik uret på sagsøgerens faxmaskine af grunde, som ikke er oplyst over for Retten til trods for et skriftligt spørgsmål, som specifikt vedrørte dette forhold, to timer for langsomt i forhold til uret på Rettens Justitskontors faxmaskine, således som det fremgår af rapporten fra Justitskontorets faxmaskine.
- 21 Der er imidlertid kun en times forskel mellem den tidszone, hvori Irland er beliggende, og den tidszone, hvori Luxembourg befinder sig. Den anden times forskel kan ikke følge af faxernes transmissionstider, eftersom det fremgår af transmissionsrapporterne vedrørende faxerne for de øvrige indleverede stævninger (sag T-461/10, Boyle mod Kommissionen, sag T-464/10, Fitzpatrick mod Kommissionen, sag T-459/10, Hugh McBride mod Kommissionen, sag T-463/10, Ocean Trawlers Ltd mod Kommissionen, sag T-467/10, Murphy mod Kommissionen, sag T-466/10, Hannigan mod

Kommissionen og sag T-462/10, Flaherty mod Kommissionen), at den gennemsnitlige transmissionstid for en stævning kun var på ca. seks til syv minutter, hvilket bekræftes af sagsøgeren.

- 22 Heraf følger, at de tidspunkter, sagsøgeren henviser til med henblik på at godtgøre, at Rettens faxmaskine ikke svarede i forbindelse med fremsendelsen af stævningen i sag T-471/10, skal forstås som værende kl. 23.53 og kl. 23.57 i Luxembourg. Herefter, og under hensyntagen til den gennemsnitlige transmissionstid for de syv stævninger (jf. præmis 21 ovenfor), var det alene stævningen i sag T-471/10, som endnu kunne være blevet fremsendt inden midnat, hvor søgsmålsfristen udløb, selv hvis det antages, at Justitskontorets faxmaskine havde fungeret normalt.
- 23 Hvad angår argumentet vedrørende sagsøgerens problemer med Justitskontorers e-mailsystem må dette forkastes, da der er tale om en simpel påstand, som ikke er bevismæssigt underbygget.
- 24 Endvidere bemærkes, at der ikke foreligger nogen omstændigheder, som gør det muligt at antage, at sagsøgeren underrettede Rettens Justitskontor om de problemer, som han havde haft med kontorets faxmaskine eller e-mailsystem.
- 25 Heraf følger, at de af sagsøgeren påberåbte omstændigheder ikke kan anses for at være ekstraordinære omstændigheder, som udgør force majeure, jf. artikel 45, stk. 2, i statutten for Domstolen.

- 26 Sagsøgeren har ligeledes påberåbt sig en undskyldelig vildfarelse. I sit svar af 10. januar 2011 på de af Retten stillede spørgsmål har sagsøgeren tilføjet, at Rettens Justitskontor under en telefonsamtale om eftermiddagen den 27. september 2010 havde forsikret hans repræsentant, at stævningen i sagen T-461/10, Boyle mod Kommissionen, ganske rigtigt var blevet fremsendt til kontoret pr. fax og at tidspunktet for modtagelsen af denne stævning ville være det tidspunkt, der blev lagt til grund ved modtagelsen af alle de øvrige stævninger, som ville blive fremsendt efterfølgende.
- 27 I henhold til fast retspraksis kan en undskyldelig vildfarelse under ekstraordinære omstændigheder indebære, at et for sent anlagt søgsmål kan realitetsbehandles (jf. Rettens kendelse af 13.1.2009, sag T-456/08, SGAE mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 17 og den deri nævnte retspraksis).
- 28 Begrebet undskyldelig vildfarelse skal fortolkes snævert og kan kun omfatte usædvanlige omstændigheder, navnlig hvor den pågældende institution har udvist en adfærd, der enten i sig selv eller i afgørende omfang må antages at kunne fremkalde en vildfarelse hos en borger, der er i god tro, og som har udvist den omhu, der kræves af en normalt påpasselig erhvervsdrivende (jf. Rettens dom af 15.3.2007, sag T-5/07, Belgien mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 17 og den deri nævnte retspraksis).
- 29 I det foreliggende tilfælde kan det imidlertid ikke tiltrædes, at der foreligger en undskyldelig vildfarelse. Selv om det antages, at Justitskontoret pr. telefon er fremkommet med oplysninger vedrørende fremgangsmåden for indlevering af stævninger, hvilket på ingen måde er godtgjort, var sagsøgeren forpligtet til at anvende bestemmelserne i procesreglementet vedrørende den fastsatte fremgangsmåde for indlevering af stævninger samt vedrørende de gældende frister, hvilke ikke frembyder særlige vanskeligheder med hensyn til fortolkningen (jf. i denne retning Rettens dom af 28.1.2004, forenede sager T-142/01 og T-283/01, OPTUC mod Kommissionen, Sml. II, s. 329, præmis 44, og Rettens kendelse af 30.11.2009, sag T-2/09, Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 21). Endvidere falder det ikke ind under Justitskontorets embedsmænds

opgaver og kompetence at udtale sig om beregningen af fristen for sagsanlæg (kendelsen i sagen SGAE mod Kommissionen, præmis 21). I øvrigt bemærkes, at dette argument først blev fremsat af sagsøgeren efter flere skriftvekslinger med Justitskontoret den 10. januar 2011 i dennes svar på de af Retten stillede spørgsmål, hvori sagsøgeren blev opfordret til at fremkomme med yderligere præciseringer med hensyn til de problemer, som han havde haft med Rettens Justitskontors faxmaskine.

- 30 Begrundelsen for, at sagsøgerens repræsentant først var i stand til at fremsende nærværende søgsmål til Rettens Justitskontor i løbet af eftermiddagen og aftenen den 27. september 2010, nemlig at hans klient og skibssarkitekten i de seneste måneder havde været vanskelige at komme i kontakt med, eftersom de i forbindelse med udførelsen af deres arbejde tilbragte hovedparten af deres tid på havet, kan heller ikke tiltrædes. Spørgsmål vedrørende den måde, sagsøgerens repræsentants kontor fungerer og er organiseret på, kan nemlig ikke undskylde den for sene indlevering af stævningen (jf. i denne retning Rettens kendelse af 28.4.2008, sag T-358/07, Publicare Marketing Communications mod KHIM (Publicare), ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 17).
- 31 Det følger af samtlige de foregående betragtninger, at sagen skal afvises, uden at det er nødvendigt at forkynde den for Kommissionen.

### **Sagens omkostninger**

- 32 Da den foreliggende kendelse er afsagt før forkyndelse af stævningen for Kommissionen, og før denne har kunnet afholde omkostninger, er det tilstrækkeligt at bestemme, at sagsøgeren bærer sine egne omkostninger, jf. procesreglementets artikel 87, stk. 1.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RET TEN (Femte Afdeling):

**1) Sagen afvises.**

**2) Joseph Doherty bærer sine egne omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 1. april 2011.

E. Coulon  
Justitssekretær

S. Papasavvas  
Afdelingsformand